

Forfatter: Lange, Julius Henrik

Titel: BREV TIL: Warburg, Karl Johan FRA: Lange, Julius Henrik (1891-06-21)

Citation: Lange, Julius Henrik: "BREV TIL: Warburg, Karl Johan FRA: Lange, Julius Henrik (1891-06-21)", i *Breve fra Julius Lange*, Nordiske Forlag, s. 268. Onlineudgave fra Danmarks Breve: <https://tekster.kb.dk/text/letters-002320804-000-shoot-L0023208040000242.pdf> (tilgået 02. maj 2024)

Anvendt udgave: Breve fra Julius Lange

Ophavsret: Materialet er fri af ophavsret. Du kan kopiere, ændre, distribuere eller fremføre værket, også til kommercielle formål, uden at bede om tilladelse. Husk altid at kreditere ophavsmanden.

[Læs Public Domain-erklæringen](#)

Lange, Julius Henrik, *Breve fra Julius Lange*,

TIL PROF. KARL WARBURG ¹ (i Göteborg).
Kbhvn., Søndag Aften 21. Juni 1891.

Kære Karl Warburg og Fru Betty!

Nu er jeg kommet til Ro i min egen gamle Stue, som jeg af lang Vane er kommet til at anse for virkelig —s. 269skønt jeg virkelig ikke ved, hvad Filosoferne mene om den Ting. Den forrige Uge maa jeg formodentlig have tilbragt i en Drøm; men jeg maa indrømme, at Drømmen havde mange Fortrin for Virkeligheden. Den kommer mig for som en lystig Walpurgis-Nacht, dog med den Forskel, at man ikke red paa et Kasteskaft, men kørte — endog ganske smaa Veje — i Droske, hvad der ogsaa er meget bekvemmere (man sidder aldrig ret behageligt paa et Kasteskaft). At der var Guder tilstede, er endda ikke det underligste, men Guder fra rent forskellige Mytholo-gier — kan sligt være andet end Trolderi? En fager Gudesøn med et ganske lille Overskæg, Søn af den nuværende Overgud i Nord, der er fulgt efter Alfader og Odin. Ogsaa Buddha, aandrig og veltalende, men aldeles ikke »ins Nirvana hinsinkend« eller asketisk, men tværtimod nær beslægtet med Grækenlands Bacchus, og Fru Buddha, eine noch nie dagewesene mythologische Erscheinung, klog som Pallas Athene og gratiøs som Gratierne — og endda meget mere udsøgt i Toilettet — og sikke Frokoster hun opvartede med. Det var skam en Gudinde, som gjorde Standen Ære. Og Assur med Vasa-Orden i Knaphullet, og Sfinx, et daarlig konserveret Vrøvlehoved, som gav Folk Gaader at gætte om noget, han kaldte »Erindrings-kunst«, og Brage, som anslog Harpen om »den evige Ungdom«; men det viste sig at være noget rent Bragesnak, eftersom Ydun, hans Mage, som han skal have den evige Ungdom fra, selv optraadte med graat Haar, hvad der beviser, at hun har tabt Ævlerne. Og Orphei Dränger, og Malerkunstens Frøkener og Fruer, og Thor — min Sandten med Æreslegion og i Skikkelse af Landskabsmaler, og Sif som en smuk Zigeunerjente. Og Plutus og Krøsus og Mercurius og den kønne lille Frøken C.! — — Kann das natürlich geschehen? Nej, her staa vi ved noget, som den menneskelige Visdom ikke kan forklare. Filosofien vilde her ikke kunne komme videre end Jeppe, da han skulde gøre Nille e bedaarende nok, men som virkelig ikke er den største af sin Generation.

Petrarcas Breve og Selvbiografi kender jeg ikke, men derimod adskillige af hans Digte. Sidst var jeg i Færd med hans »Triumfer«; men det var mig ikke muligt at faa fat hverken paa Anskuelse eller Tanke i dem.

Og nu ønsker jeg Dem af oprigtigt Hjerte alt godt fremdeles, og at Verden vil oplade sine Skatte for Dem og ikke kræve for stor Tribut i Slid paa Deres Kræfter. Her passerer ingenting.

Deres hengivne
Jul. Lange.

Lad det Brev nu ikke være det sidste, men tænk ogsaa paa mig en anden Gang!

Eders trofaste
J. L.